

בס"ד ג' כסלו ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 16: 21
 צאת השבת - 17: 12
 רבנו תם - 17: 45

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 646
 @ ביום רביעי בערב "ברכת הלבנה".
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה, זיווג,
 הצלחה, זש"ק, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת : 054-7743834 , 08-9437333

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

כפטידין: "משא דברי"
 (מלאכי א')

פרשת תולדות

להקדשת העלון חייגו
054-7743834

מעייני הפרשה:
 < לדת יעקב ועשו.
 < עשו מוכר את הבכורה ליעקב.
 < רעב בארץ, ויעקב עובר לגור בגרר.
 < יעקב פורת ברית עם אבימלך.
 < ריב רועי יעקב ואבימלך על הבארות.
 < יעקב מזדקן ועיניו כהות, שולח את עשו שגיביא לו צייד כדי לברכו אחר כך.
 < רבקה עוזרת ליעקב לזפות בגרר.
 < עשו מגלה שיעקב "התבלבל" וברך את יעקב, ומחליט להרג את יעקב.

"בת בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי"
 לכאורה היה צריך לכתוב אחות לבן הארמי קודם שכתב מפדן ארם. שהרי בתחילה פתח בייחוס המשפחתי שהייתה בת בתואל, והיה צריך לומר שגם הייתה אחות לבן ואחר כך לייחס אותה למקום שהוא מפדן ארם. ויש לומר שבתואל לא היה רמאי, אלא נקרא הארמי על שם עירו שהוא מפדן ארם. אבל לבן מצד עצמו נקרא הארמי שהוא רמאי.
"ויאהב יעקב את עשו כי יציד בפיו" (כ"ח כ"ח)
 כתב הארמי ז"ל: הטעם שהיה יעקב אוהב את עשו, לפי שהיו בו ד' נשמות קדושות שהם: שמעיה ואבטליון, רבי מאיר ורבי עקיבא, שהיו מבני בניו של עשו. לכן היה אוהבו, כדי שלא יפקיר עצמו יותר מדאי ויטמעו ח"ו הנשמות האלו. זהו שאמר: ויאהב יעקב את עשו, כי ציד - של קדושה, בפיו - של עשו. ואפשר לרמוז עוד שר"ת של שמעיה, אבטליון, מאיר, עקיבא עולים בגימטריא במספר קטן תיבת בפיו (הבי שימושית). ולכן ציד של קדושה בפיו - באלו הנשמות הרמוזות בתיבת בפיו. (אור משה)

"וילכו מאתו בשלום" (כז-כא)
 לכך מסוגל רק גוי כאבימלך. הוא היה אצל יעקב, אפילו אכל יחד אתו ולבסוף הלך ממנו "בשלום", שבע רצון עם עצמו... יהודי כשהוא בא לביתו של צדיק, הרי לבו נשבר בקרבו עד שאיננו מוצא מקום לעצמו... (הרבי ר' בונם ז"ל).
"וצודה לי צידה" (כז-ג)
 במילים אלו מרמוז שם "הויה" - ב"ויה" של המילה "וצודה" ו"יה" של המילה "צידה". לפיכך אמרה רבקה אחר כך, כי שמעה את יעקב אומר: ואברככה לפני ה' לפני מותי - אף על פי שהוא לא אמר "לפני ה" - מכיון שבדבריו היה מרמוז שם "הויה" (המגיד מקוזניץ זצ"ל).

"ויאכל וישת ויקם ויכר ויבז עשו את הבכרה"
 תיכף לאכילה ושתייה קם ללכת בלא ברכה אחרונה. זהו שסיים: "ויבז עשו את הבכרה", אותיות: הברכה, שלא בירך אחר אכילתו. וסמוך לו כתוב: "ויהי רעב בארץ", שאמרו חז"ל בגמרא (ברכות ל"ה) שהאוכל בלא ברכה, כאילו גוזל לקב"ה ועל ידי זה ממעט השפע. (עץ החיים)
"גשה נא ר"ת גן"
 אומר ה"צנים ופרחים" (בנו של ה"בן איש חי) שיש כאן רמז למה שאמרו חז"ל כשנכנס יעקב אבינו ע"ה, נכנס עמו ריח גן עדן. (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים
בין הרועה ובין הזאב נבקע השם =
 משל למי שהוא חלש וסובל בגלל מריבה בין תקיפים וחסידים.
דוגמה: תושבים שדירותיהם נפגעו ממטחי הטילים אינם שבעי רצון מהתנצחות בין משרדי הממשלה השונים, ונדמה להם כי בין הרועה ובין הזאב נבקע השם.
מקור: אמר לו: משל למה אנו דומין? לשה שבא הזאב לטל אותה מן העדר. רץ הרועה אחריה להצילה מפי הזאב. בין הרועה והזאב נבקע השם (שמות רבה ה). (ניבונכו)

הסירו מכשול מדרך עמי!
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

ברגשי גיל ושמחה נשגר ברכת מזל טוב לאפרים ורבקה באבאי הי"ו בהגיע אהר"י נ"י לביטודת. יהי רצון שעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויתברך ברוחניות ובגשמיות, לפוצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה להאדירה. וברכה והצלחה לבאבאי וגולשן באבאי הי"ו ולמשה וחנה דוידה הי"ו שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

אנטישמיות בגדר

גרר - מולדת האנטישמיות הקלאסית. שם למד היהודי ששונאים אותו, שמקנאים בו על הצלותיו. שמגרשים אותו ו...מבקשים את קרבתו. היחס הדו-ערכי כלפי היהודי בכל הדורות בא לידי ביטוי כבר בחיי של יצחק. מאז לא השתנה דבר. היא נולדה בחוצות גרר. היא, האנטישמיות הבוטה, הדורסת. היא יצאה לאוויר העולם בימי יצחק. יצחק שחייב היה לנדוד בעת הרעב אל מלכות גרר הפלשתית, טעם שם לראשונה מתבשל השנאה שרקחו בעבורו עמי העולם במשך אלפי שנים. ואולי משום כך הרחיבה התורה את הדיבור על נסיונו המר של יצחק, על תגרת ידו של אבימלך מלך גרר ועל משטמת בני עמו. פרשתנו, מביאה אותנו אל שורשי האנטישמיות, קורעת לנו צוהר למעמדנו בעולם ומלמדת אותנו שההיסטוריה חוזרת על עצמה באין סוף מעגלים. כי מעשי האבות סימן לבנים. ועל כן, יצחק הגולה לגרר, מגלם את היהודי בגלויותיו - הנודד הנצחי, שבכל מקום שאליו יגיע, בכל מדינה שבה יתיישב, ייחשב לזר. ואף כי זר יהיה, יצליח במעשיו ויעלה מעלה מעלה בסולם ההצלחה הכלכלית. (פרשה וליקחה)

"בניד כשתילי זתים" - חינוך

החינוך שמעניקה רבקה לבניה

אהבת ההורה לבן, עומדת מעל לכל, והתורה מלמדת כי גם כלפי הילד שסרח יש לנהוג באהבה ובחיבה, לקרב ולהראות גילויי אהבה כנים. כדי לשמור על הקשר שבין ההורה לילדיו, שהוא קשר טבעי בלתי ניתן לניתוק. בפרשתנו רבקה גם אוהבת את עשיו. נכון, היא לא משלימה עם מעשיו הרעים, היא לא נותנת לזה גושפנקה בשום צורה. אבל היא אוהבת אותו. והנה ראייה: כשרבקה מזרזת את בנה יעקב לברוח מפניו של עשיו האח הגדול שמתכנן להרוג אותו, היא מעלה את הנימוק "למה אשכל גם שניכם יום אחד?!" רבקה יודעת שביום בו יהרוג עשיו את יעקב הוא יאלץ לעזוב את הבית ולהיות נע ונד בעולם בדיוק כמו קין. כך שמבחינתה היא תהיה שכולה גם מיעקב גם מעשיו. קשה לה עם זה, כי למרות הכל, אמה היא אמה, והיא אוהבת את בנה, למרות שהוא עשיו. מי יודע, אולי ביום מן הימים ייפתח הלב ואפשר יהיה גם להשפיע.

מרכה והצלחה

לניסים וטובה לכירי היינו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. לרפואתם והצלחת ילדיהם, כלותיהם וכנדיהם. שיזכו לפרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה. ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה. וזרע קודש בר קיימא לדורון וקרן לזורי היינו

מרכה והצלחה

רפואה שלימה לילדינו דיבאכ יצחק-פיר בן שולמית היינו הקב"ה ישלח לו מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות וירוח נחת ושלווה הוא ורעייתו תמי מכל יוצאי חלציהם.

מרכה והצלחה

לפנחס ולאה טחלוה היינו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, דשנים ורעננים. הצלחה בלימודים לכל ילדיהם ולידה קלה ללאה בת גיורגית

מרכה והצלחה

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לאהרון וז'פיי היינו שתרם לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור בלויין של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א לרפואתו והצלחת ילדיו וכל משפחתו שיזכו לפרנסה טובה, אושר, נחת ושלווה ויתגשמו כל משאלות לטובה. ולהבדיל לעיני סעדה בת יחיא ז"ל

מרכה והצלחה

כירה ואסתר ישראלית היינו על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, דשנים ורעננים. הקב"ה ישלם שכרם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה.

מרכה והצלחה

רפואה שלימה לשי"כה שר"א בן יוסף וסיון היינו הקב"ה ישלח לו מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות.

מרכה והצלחה

למנשה ושרית בנאי היינו בהגיע בן ניי לכמ"ב. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויתברך ברוחניות ובגשמיות, ויפצו מעיינותיו חוצה להגדיל תורה ולהאדירה ותרונ נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

מרכה והצלחה

שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של מרן הרה"ג עובדיה יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק בע"ה תתקיים גם סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם" בהנהלת אבי מוסאי.

מרכה והצלחה

רפואה שלימה לז'ולשין באבאי בת מרים מנב"ת הקב"ה ישלח לה החלמה מהירה לרניב אבריה ושס"ה גידיה, שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות עם בעלה באבאי היינו

מרכה והצלחה

רפואה שלימה לדיקטור צורי הכבוד היינו הקב"ה ישלח לו מזור ומרפא לרמ"ח אבריו ושס"ה גידיו. שיחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות וירוח נחת ושלווה מכל יוצאי חלציו.

מרכה והצלחה

לעיני החסיד והצנוע בנימין נג'אתי בן זרובבל ז"ל. ולעיני האשה הצנועה שרה בת שמחה ז"ל ביום שני ח' כסלו פקידת שנתם.

מרכה והצלחה

בריאות והחלמה איתנה: ציון נאמן בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו משה מוסאי בן זליכה היינו מרדכי יעקובי בן צימורה היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היינו יוסף חיים גאלי בן ג'מו היינו באבאי באבאי בן מורודי היינו חיים נאמן בן מאלק היינו לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל סעדה סויסה בת איזה ז"ל עטייה בן חנה חגי'אג' ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במון) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה הי"ו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

ויתרצו הפנים בקרבנה. (בראשית פרק כה)

פירש רש”י רבותינו דרשוהו לשון ריצה, כשהיתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר יעקב רץ ומפרכס לצאת, עוברת על פתחי עבודה זרה עשו מפרכס לצאת.

שאלה: ידוע שהתורה היא לא ספר סיפורים מה נוגע ההתרוצצות שלהם אלינו היום?

תשובה: אדם המתרוצץ לתורה מצוות ומעשים טובים הוא כמו יעקב. אדם שמתרוצץ לדבר עבירה הוא כמו עשיו.

כואב הלב לראות יהודים יקרים שמתפללים גי תפילות ביום ובאים לשיעורים שמתרוצצים מדי יום לקבל עיתון המחולק בחינם (זבל לא מוכרים), שמו בישראל, **”ישראל היום”**, ומכניסים עיתון זה לביתם והורסים את נפשם ונפש בניהם.

ובפרט שעיתון זה יש בו כפירה וזלזול בתורה ובלומדיה, ומלאים בפריצות וניבול פה ודברי הבל ושומר נפשו ירחק מהם שלא להכניסם לביתו כלל ובפרט כשיש ילדים קטנים מרעיל את נפשם.

המוציא לאור עתון זה עובר משום לפני עור לא תתן מכשול והמציא אותם לקוראים הוא בכלל מחטיאי הרבים ואמרו חז”ל גדול המחטיאו יותר מההורגו, שההורגו הוא רק בעולם הזה, והמחטיאו הוא גם בעולם הבא. ואף אם עושה זאת לפרנסתו הדבר אסור וכי יעלה על הדעת שבשביל פרנסה יהיה מותר לרצוח, לעבוד בכנסיה עדיף מאשר בחלוקת עיתונים כאלו שעיתון זה הורס משפחות, ועבודה בכנסיה הורסת נוצרים. ועדיף לחזר על הפתחים, מאשר לעסוק במסחר זה שהעוסק בחלוקת עיתון זה והמסייע לזה גיהנם כלה ועונותיו לא תכלינה, כי מי הוא זה ואיזה הוא אשר ימלט נפשו מרדת שחת.

פְּאֲרֵדֶת שֵׁנֶר

שאלה: האם מותר לאדם לסרק את שערו בשבת?

תשובה: כתב השו”ע (או”ח הל’ שבת ס”ג שג ס”כו) אסור לסרוק במסרק בשבת, ואפילו אותו שעושים משער חזיר, שאי אפשר שלא יעקרו שערות. וכתב הרמ”א אבל מותר לחוף ולפסס ביד (בי”י). יוצא א”כ שאסור לסרוק בשבת את שער הראש במסרק משום שבשבת הסריקה נתלשות שערות והרי זה בכלל איסור גוזז. אבל מותר להפריד שערותיו באצבעותיו. וכן מותר לסדר שערו מעט במברשת שאין שערותיה קשות באופן שאין השערות נתלשות.

הַיָּה תוֹמֵם בְּבִטּוּנָה:

שאלה: תאומים שנולדו וצריך למול שניהם בשמיני האם יש זכות קדימה למול את הבכור שיצא קודם השני או מכיון ששניהם חייבים במילה בשווה אפשר להקדים את השני?

תשובה: כתב הפת”ש יו”ד הל’ מילה (סי’ רסה ס”ה) עיין בתשובת ברית אברהם חלק או”ח (סימן י”ד) בשתי מילות בזמנם אין שום סברא להקדים דוקא לזה שנולד תחלה ומ”מ נהגו להביא תחלה זה שנולד מקודם אפשר שהוא מטעם שלא יתעורר קנאה ומחלוקת.

יְאֵת הַקְּוִים: (בראשית פרק כז)

שאלה: האם מותר לצרף לחם קפוא ללחם משנה?

תשובה: כתב בשו”ת ציץ אליעזר (ח”י”ד סי’ מ) נראה להלכה דאפשר שפיר לצרף ללחם משנה חלה קפואה ואפילו לסעודה שלישית הגם שאין סיפק להפסרה לפני מוצ”ש, ואין חשש מוקצה וגם לא מעכב מה שאינה ראויה כעת לאכילה אלא שפיר אפשר אפ”ה לצרפה ללחם משנה. וכן הוא בשו”ת בצל החכמה (ח”ג סי’ קי אות ד) שאפשר לצרף חלה קפואה ללחם משנה אם תהיה ראויה לאכילה על ידי הדחק בסוף הסעודה. והרי בידו להמשיך בסעודתו כמה שירצה. משמע מדבריו שאף שאין בדעתו להמשיך לאכול כיון שבידו להמשיך שפיר ראוי להצטרף. וכן כתב בחזון עובדיה (ח”ב עמוד קעט) וסיים שטוב יותר לבקש משכנו הקרוב אליו ככר לחם לצרפו לככר שלו.

נכתב ע”י ר’ עוזי נסימי הי”ו

ניתן לשאול שאלות בהלכה בכולל ”תפארת רחמים”
או בטלפון 050-7529102 בין השעות 9:30 - 17:00

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז”ל

”מכל מלמד” השכלתי...”

”ויאמר עשיו אל אביו: הברכה אחת הוא לך אבי? ברכני גם אני אבי”.

אומר על כך האדמו”ר השר שלום מבעלזא זצ”ל, כי יצחק בגימטריה הוא 208 שהם **שמונה פעמים שם הויה**.

(שם הקב”ה י-ה-ו-ה, והוא בגימטריה 26) ולכן **יצחק** בגימטריה הוא (208=8X26).

מוסיף האדמו”ר שכל שם הויה הוא ברכה בפני עצמה. והנה שם **יעקב** הוא בגימטריה 182 שהם **שבע פעמים שם הויה** (182=7X26) וזאת כדי לרמוז לנו שקיבל יעקב מיצחק רק שבע ברכות משמות הויה.

ונמצא מכאן, שעדיין נשאר אצל יצחק שם הויה אחד (=שהוא השם השמיני של שם הויה, שלא ניתן ליעקב). וזהו הדבר שאמר עשו ליצחק: ”הברכה אחת היא לך אבי”, כלומר שעדיין נשארה לך **ברכה אחת** משם הויה, שלא מסרת ליעקב.

ואם כך שואלים חכמי ישראל: מדוע באמת מסר יצחק ליעקב רק שבע ברכות משם הויה? אלא - אומר ה”פנים יפות” - ידוע שישנן שבע מידות מצד הקדושה, שבהן צריך כל איש מישראל לעבוד את ה’, והן: חסד, גבורה, תפארת, נצח, הוד, יסוד, ומלכות.

והנה, זו לעומת זו, עשה אלקים גם שבע מידות מצד הקליפה (=הטומאה) לאומות העולם, שהם משורש עשו. וצריך כל אדם מישראל להכניע את שבע המידות שמצד הטומאה, ולזכך את שבע המידות שמצד הקדושה. וזהו גם הטעם לכך שיעקב הלך לבית המדרש של שם ועבר כדי לעסוק בתורה 14 שנים: בשבע השנים הראשונות הוא הכניע את שבע המידות שמצד הטומאה, ורק לאחר מכן למד עוד שבע שנים, ותקן את שבע מידות הקדושה. (”אורה של תורה”)

רפואה אלטרנטיבית

סֶפֶק ויטמינים עוצמתי: **עשב חיטה**

עשב החיטה כל כך בריא, עד שיש לו מוניטין שליליים כנחלתם של ”אוכלי דשא” בלבד. רבים טועים וחושבים כי הוא מר, וצבעו הבוהק מרתייע אחרים, אך כל זאת שלא בצדק, מאחר שעשב החיטה הוא אחד המזונות הבריאים ביותר שאתם יכולים להעניק לגופכם. עשב חיטה מגדל באדמה משובחת מכיל הרבה ויטמינים, מינרלים, נוגדי החמצון והאנזימים המיטיבים הרחב ביותר. כאשר הוא גדל באדמה פורייה, עשב החיטה סופג לתוכו 92 מתוך 102 המינרלים המוכרים לאדם. הוא מכיל פי 11 סידן מאשר בחלב פרה, פי שבעה ויטמין C מתפוזים ופי חמישה ברזל מאשר בתרד. הוא מכיל כ-40% חלבון מלא, איכותי וספיג ומכיל B12. רופאים רבים מחשיבים אותו כמסייע בטיפול בסרטן, בטרשת עורקים, בהפחתת כולסטרול, בלחץ דם גבוה ובסוכרת.

" ואבותינו סיפרו לנו "

חוטי תקוה

בנימין, מדיריך טיולים, הגיע עם קבוצתו למירון. בבוקר, מיד לאחר התפילה בציונו של רבי שמעון, דאג כאחראי לארגן הכל לקראת יציאתם, ומרוב חיפזון שכח את התפילין והטלית שלו במקום. כאשר הגיע לביתו בשוהם ופתח את תיקו, נבהל להיווכח שהתפילין והטלית אינן. הוא חשב מה יוכל לעשות וזכר שבקרוב מתוכנן טיול נוסף בצפון בהדרכתו. הוא תכנן להגיע למירון ולהפוך את אולם הציון עד שימצא את אבידתו היקרה.

כאשר הגיע שוב לציון במירון, חיפש בכל הארונות ולא מצא את התפילין. הוא פנה לאחראי על ההקדש האשכנזי, לאחראי על ההקדש הספרדי ולשליח חב"ד במקום. הוסבר לו שאם לא מצא את תפיליו בארונות, אין מה לעשות עוד. כנראה שאדם לא מהוגן לקח אותן כדי למוכרן, ומומלץ לו לקנות תפילין חדשות. בכל זאת ביקש ממישהו שיתלה במקום מודעות על אבידת תפילין. האבידה כאבה לו מאוד. כבר בגיל עשר, אביו לקח אותו כדי לבחור את העורות לתפילין. ביחד הלכו ללגש את העורות במפעל, והוא חווה את כל תהליך הכנתן המהודר בתכלית. הטלית שאיבד עמן הייתה מצויצת בתכלית והוא השקיע זמן רב בהכנתה.

שבועיים לאחר שחזר לביתו, החליט לרכוש תפילין חדשות. אז שמע מחבר טוב כי פעם איבד תפילין בחוף כנרת, והחליט לעלות לצפון כדי למוצאן. החבר סיפר שעלה לטבריה מבלי שיהיה לו מושג איך ימצא אותן, ובסיעתא דשמיא מיוחדת מצאן. סיפורו נתן לבנימין כוחות מחודשים, ולמרות שלא היתה שום סיבה הגיונית לחפש שוב את התפילין והטלית, החליט לחזור למירון. בנימין פנה לרב, שיעץ לו לתת צדקה לכבוד רבי מאיר בעל הנס ולומר את המשפט המופיע בגמרא "אמר רבי בנימין: הכל בחזקת סומין עד שהקדוש ברוך הוא מאיר את עיניהם". בנימין נתן צדקה, ציטט את משפט חז"ל, והחליט שאם ימצא את התפילין, יקבל על עצמו הנהגה רוחנית מסוימת.

הוא עלה למירון לבדו, הקים אוהל ליד הציון ולא הצליח לעצום עין כל הלילה. הוא תכנן להיות בכל המניינים כדי לחפש מישהו שמתפלל בטעות עם התפילין והטלית שלו.

לפני תפילת ותיקין פתח את כל הארונות, מצא ערימות של שקיות, אבל לא היה שום זכר לתפילין. בזמן התפילה באולם הציון, לא ראה מישהו מהמתפללים עם התפילין והטלית שלו. בתום התפילה גמר בדעתו לצאת ולחזור לביתו, ואמר לקדוש ברוך הוא בייאוש המהול בטיפת אמונה: "אם נגזר עלי לאבד את התפילין שלי, אני מקבל זאת. אבל אני יודע שאתה יכול לעשות הכל ממש, ואם תרצה, תוכל להפוך את כל העולם כדי להחזיר לי את התפילין".

לפני שיצא, נעמד באחת מפינות האולם, ליד שני צעירים שקיפלו את התפילין שלהם ושוחחו ביניהם. הוא שמע שהם מדברים על מצוות השבת אבידה. אחד מהם הצביע לעבר האחראי על ההקדש, ר' נפתלי, ואמר לרעהו: "אם תאבד כאן פעם משהו, תפנה אליו ובטוח שתמצא את האבידה". בנימין התערב בשיחתם: "נכון, השבת אבידה זו מצווה חשובה מאוד", והוסיף, "אבל אני איבדתי כאן משהו ופניתי לך נפתלי, וזה לא עזר לי". הצעיר שאל: "למה לא?! האם איבדת תפילין?" "כן. איבדתי כאן תפילין וטלית".

"אם ככה, תשמע משהו. לפני שבוע הייתי בכפר האקולוגי, כפר קדישא, אצל איזה חבר. במקרה הסתכלתי על הארון שלו בסלון וראיתי חוטי תכלת בהקים משתלשלים מהארון. שאלתי אותו בפליאה: 'מה, אתה לובש תכלת?!' והוא ענה: 'לא. פשוט מצאתי

את זה עם תפילין בציון במירון'..."

הבחור הביט בבנימין ושאל: "אולי זה קשור אליך?" חוטי תכלת הולידו בבנימין תקווה, והוא אמר: "טלית שלי יש חוטי תכלת חדשים. אולי זה שלי..."

הבחורים הציגו להסיע אותו לקדישא הסמוכה. לאחר שנכנסו לכפר המדהים בנופו, הגיעו לביתו של אותו חבר. כאשר הלה נשאל בקשר לתפילין ולטלית, אמר: "זה כבר לא אצלי. שמתי מודעה במירון וקיוויתי שיתקשרו אלי. אין אחד לא התקשר, והחזרתי את התפילין והטלית לציון במירון".

ארבעתם עלו על הרכב וחזרו לציונו של רבי שמעון. הבחור פתח את אחד הארונות, הוציא שקית ונמצאו בה התפילין והטלית שאיבד בנימין. (עודד מזרחי הי"ו)

"אבלה תולדות יצחק בן אברהם, אברהם הוליד את יצחק"

רש"י: "עיי' שכתב יצחק בן אברהם הוזקק לומר אברהם הוליד את יצחק, לפי שהיו ליצני הדור אומרים מאבימלך נתעברה שרה, שהרי כמה שנים שהתה עם אברהם ולא נתעברה הימנו. מה עשה הקב"ה צר קלסתר פניו של יצחק דומה לשל אברהם, והעידו הכול אברהם הוליד את יצחק. וזהו שכתב יצחק בן אברהם היה, שהרי עדות יש שאברהם הוליד את יצחק".

מקור דבריו של רש"י מהגמרא (בבא מציעא-פ/א) וכתוב שם: "נהפך קלסתר פניו של יצחק לאברהם, פתחו כולם ואמרו אברהם הוליד את יצחק".

נשאלת השאלה, מדוע לא עשה הקב"ה מתחילה כך שיהיה יצחק דומה לאברהם באופן טבעי וכך היה נסדך הלעז של ליצני הדור?

נראה לבאר עפ"י דברי המדרש (ילקוט שמעוני) בו מסופר על מלך ערבי ואשתו ילדה בן בהיר ויפה מאוד, בו בזמן שהמלך ואשתו היו כהים. חשד המלך שמא אשתו נתעברה מאחר. הלך לשאל את ר' עקיבא, האם להרוג אותה? השיב לו ר' עקיבא האם יש לך פסלים או תמונות יפות בבית? אמר לו כן, אמר לו ר' עקיבא תנוח דעתך, הילד שלך. אשתך הסתכלה על התמונות ולכן יצא הילד בהיר, והודה לו המלך הערבי.

עכשו מתיישבת שאלתנו - אם היה יצחק נולד מיד דומה לאברהם, לא הייתה זו ראייה ששרה נתעברה מאברהם ולא מאבימלך. כי עדיין היו אומרים ליצני הדור אברהם הזקן לא הוליד בן, ורק משום שחשבה על אברהם נולד יצחק דומה לאברהם, נמצא שאין לנו הוכחה שאברהם הוליד את יצחק. לכן עשה הקב"ה נס גלוי דווקא אחר לידתו וכך נסתמו פיהם של הליצנים.

"וייתרצו הבנים בקרבה"

רש"י - כשהייתה עוברת על פתחי תורה של שם ועבר, יעקב מבקש לצאת וכשהייתה עוברת ליד עבודה זרה, עשו מבקש לצאת. אפשר להבין את עשו, כי בבטן אין לו עי"ז, אך מדוע יעקב ביקש לצאת, הלא היה מלאך שמלמדו תורה? (כמו שכתוב במסכת נידה ל/ב).

תירוץ - יעקב חשש שתתבטל ממנו תחושת ההתעוררות ללימוד תורה מתוך ההרגל ללמוד עם מלאך. לכן רצה לצאת ולחדש ולהתעלות בלימוד התורה.

"וישמע יעקב אל אביו ואל אמו"

מדוע חוזרת התורה לומר לנו ששמע יעקב אל אביו ואל אמו, הרי הודיעה לנו כבר, ומה ההדגשה אל אביו ואל אמו האם לאחד מהם לא מספיק?

תירוץ - יעקב לא הלך כיוון שפחד מעשו, אלא קיים מצוות כיבוד הורים. (ראובן אמונה הי"ו)

(לע"נ גולית בת ביבי ע"ה)